

בתי המשפט בדלתיים סגורות

תמ"ש 28951/09 - משמורת

ב"מ לענייני משפחה ראשון לציון

תמ"ש 28953/08 - תביעה

שכנגד

תאריך: 7/1/10

כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר

בעניין:

1. א.ג.ג.

2. מ.ג.

3. א.ג.

התובעות (והנתבעות
שכנגד)

ע"י ב"כ עו"ד אלירז אמיר

נגד

ת.ג.

הנתבע (התובע שכנגד)

ע"י ב"כ עו"ד יעל גיל

פסק דין

בפני תביעות הדדיות בעניין משמורת קטינים.

רקע:

1. הנתבע והתובעת 1 נישאו זל"ז כדמו"י ביום 10/4/05.
2. מנישואין אלו נולדו לבני הזוג התאומים ילידי 13/3/07. (קטינים בני שנתיים ו-9 חודשים).
3. האם רופאת הילדים והאב דוקטורנט.
4. לאחר לידת התאומים נוצר משבר בין בני הזוג הם פנו תחילה לייעוץ אך לא התמידו בהליך זה.

5. עבודתה של האם כרופאה כרוכה בתורנויות רבות. עם סיום ההתמחות בכוונת האם לעבור לעבוד כרופאת ילדים במרפאה וכתוצאה מכך תפסיק לבצע תורנויות.
6. הורי האם כמו גם אמו של האב מעורבים ומסייעים בטיפול בקטינים.
7. בשלב ראשון, כאשר שני ההורים התגוררו עדיין תחת קורת גג אחת, נקבעה משמורת משותפת ומתכונת הסדרי הראייה הייתה כך שבוע אחד הקטינים שהו יומיים עם האב ושלושה ימים אצל האם ובשבוע לאחר מכן שלושה ימים עם האב ויומיים עם האם. משבני הזוג נפרדו, בהמלצת פק"ס ובהתאם לתסקירה מיום 3.3.09 נקבעה משמורת זמנית של הקטינים אצל האם. הסדרי הראייה נקבעו כך שהקטינים אצל האב שהו עם האב בימים ב' ו-ד' עם לינה ובכל סוף שבוע שני מיום שישי בשעה 16.00 ועד מוצ"ש בשעה 19.00. ובסוף שבוע שהקטינים לא לנו אצל האב הוא היה נוטל אותם ביום שישי מהמסגרת החינוכית ומחזיר אותם לבית האם בשעה 17:00.
8. ביום 9.6.09 נשלח לבית המשפט תסקיר משלים אשר המלצותיו לא שינו את הסדרי הראייה כפי שנקבעו לעיל.
9. ביום 9.9.09 נשמעו ראיות בתיק. בין השאר נחקרו עדים שהביא האב "כמומחים" מטעמו. לא התרתי קבלת חוות דעתם כחוות דעת מומחה שכן הם לא נקבעו כמומחים מטעם בית המשפט, הם לא שוחחו עם שני הצדדים אלא עם האב בלבד ולכן נשמעה עדותם רק לעניין עמדתם התאורתית בעניין "משמורת משותפת".
10. באותו מועד התבקש תסקיר משלים.
11. ביום 28.10.09 הוגש לבית המשפט התסקיר המשלים ובו נקבע שחלוקת הזמנים בין ההורים תהיה במסגרת של שבועיים ימים כדלקמן :

"בשבוע אחד, כשהילדים אצל האב בסוף שבוע, האב יפגוש בילדים בימי שני ורביעי כולל. באותו שבוע ייקח את הילדים ביום שישי מסיום הגן ועד יום ראשון בבוקר כשיחזירם לגן.

בשבוע השני כשהילדים לא לנים אצל האב, האב יפגוש בילדים בימי שני וחמישי מסיום הגן ועד למחרת בבוקר וכך לסירוגין ולחילופין"

המחלוקת שנתרה בין הצדדים האם צריכה להיקבע משמורת משותפת או לקבוע את אחד ההורים כמשמורן והאם יש מקום להרחיב את הסדרי הראייה בין האב לקטינים כך שיוצר שוויון מוחלט בחלוקת הזמנים של הילדים עם כל אחד מההורים.

טענות האם

1. הנתבע דורש משמורת משותפת אך למעשה לא הגיש כל תביעה בעניין זה אלא תביעה למשמורת. את עניין המשמורת המשותפת העלה בבית המשפט ובפני פק"ס.
2. הנתבע מנהל מאבק כפייתי וחסר פשרות בתובעת כדי לקבל משמורת משותפת על הילדים. הוא לא הפנים את פרידתם של בני הזוג. הוא מסרב לתת גט לתובעת ומשתמש בילדים במאבקו. גם פק"ס ציינה את התרשמותה מכך שהאב מביא לידי ביטוי את צרכיו שלו ולא את צרכי הילדים.
3. הנתבע הגיש בקשה להעברת המשמורת הזמנית של הקטינים אליו בטענה שהילדים עוברים משבר חמור כשלמעשה היה מדובר במשברון קטן שחוו הילדים אותו עברו הילדים במהירות כשלדברי אחראית הגן - הגב' זהבית, הוא חלף.
4. התסקיר המשלים מתבסס על שתי ועדות תסקירים המלצות וחוות דעת מהגורמים המטפלים והם קבעו במפורש שעל הקטינים להיות במשמורת האם. האם אובחנה כהורה מצוין וכמי שעונה על צרכיהם הפיזיים, הרגשיים והנפשיים של הקטינים, להבדיל מהנתבע שמרוכז בצרכיו האישיים ובפרידת הצדדים ועושה שימוש בילדים לקידום רצונותיו.
5. הנתבע טוען שהוא היה זה ששהה רוב הזמן עם הקטינים וטיפל בהם היות והאישה עבדה רוב הזמן, אולם שהותו של הנתבע בבית יחד עם הקטינים לא מעידה על הטיפול בהם. רוב הפעמים מטפלת צמודה טיפלה בקטינים משום שהנתבע היה עסוק בלימודיו ובשאר ענייניו. הנתבעת נאלצה לעבוד משמרות רבות מיד בתום חופשת הלידה היות והנתבע היה עסוק בלימודיו ולא היה ניתן לקיים משפחה מההכנסה הנמוכה ממלגת המחקר של הנתבע. לכשתסתיים המלגה הוא יאלץ לצאת לעבודה שלא תותיר לו שעות רבות פנויות.
6. הרציונל העומד מאחורי "חזקת הגיל הרך" הוא שהילדים זקוקים למקום עיקרי וקבוע אחד בבית האם ובמשמורתה.
7. סוגיית המשמורת המשותפת מצריכה קיום של מספר תנאים כפי שפורטו בתסקירים. תנאים אלו אינם מתקיימים. התרשמותו של הצוות בתסקיר מיום 26/2/09 היא שקיימים מתחים וכעסים בין ההורים.
8. מבוקש להתעלם לחלוטין מחוות הדעת שצרף הנתבע. מדובר בחוות דעת תאורתיות מבלי שנערך מפגש עם הצדדים. תיאוריות שאינן ישימות ואף אינן עולות בקנה אחד עם ההלכה המשפטית, עדות המומחים סותרת את חוות דעתם הכתובה.
9. פרופסור אריק רימרמן שינה בחקירתו את עמדתו וסתר את חוות דעתו. לדידו אין לראות במשמורת משותפת עקרון על אלה להתייחס לגופו של עניין. בחקירתו הוסיף כי יש חשיבות לתקשורת בין הצדדים לצורך קביעת משמורת המשותפת וכן למידת הקושי שנוצר אצל הקטינים במעברים בין השהות אצל האב ואצל האם. הנתבע בעצמו טען

שקיימים קשיים ובכי של הקטינים וזו הייתה הסיבה לפנייתו לבית המשפט להעברת המשמורת אליו.

10. מבוקש כי המשמורת תינתן לאישה.

טענות האב

1. הוא זה שגידל וטיפל בילדים כאשר בני הזוג התגוררו תחת קורת גג אחת. התובעת עובדת מבוקר עד ערב. מבצעת תורנויות בית החולים ביום תורנות היא חוזרת הביתה ביום המחרת. גם כשהיא בבית היא עוסקת בקידום הקריירה שלה. מי שמטפל בפועל בקטינים אלו הם הוריה אותם הופכת התובעת למשמורנים בפועל.
2. על אף "חזקת הגיל הרך" העיקרון הקובע בנושא אחזקת ילדים הוא טובת הילד. האב מהווה דמות עיקרית ויציבה עבור התאומים וטובתם תהיה בכך שהוא יהיה ההורה המשמורן ולא התובעת, שכן הוא המתאים ביותר לגדלם ולהעניק להם יציבות ורציפות.
3. המלצת פק"ס האחרונה ניתנה רק לעניין הסדרי הראייה ולא לעניין זהות המשמורן, או לגבי משמורת משותפת, שהם הנושאים שבמחלוקת. יחד עם זאת, הורחבו הסדרי הראייה באמצע שבוע כך שבפועל מדובר על הורות כמעט שוויונית.
4. כל החומר המקצועי כיום מצביע על הצורך בקיום משמורת משותפת במצבים דומים לשלהם. הימנעות ממשמורת משותפת במצב זה חושפת את הילדים לסיכון התפתחותי. זאת ע"פ חוות הדעת של המומחים בתחומי הפסיכולוגיה ההתפתחותית והעבודה הסוציאלית, פרופ' אבי שגיב שוורץ, ד"ר תרצה יואלס ופרופ' רימרמן. התסקיר האחרון איננו מתייחס למשמורת משותפת מכאן שעמדת פק"ס לעניין זה נוטרלית.
5. בעת שהייתה קיימת משמורת משותפת מצב הילדים היה מצויין, כפי שציינה פק"ס בעצמה בדיון מיום ה- 9/9/09. מיד לאחר ביטול המשמורת המשותפת וצמצום זמני הראייה עם האב עברו הילדים משבר קשה. תחילה ניסתה התובעת להכחיש את קיומו של משבר זה, לבסוף הודתה בכך, ואף עניין זה הובהר בתסקיר השני של פק"ס מיום ה- 6/9/09.
6. מדובר בשני הורים נורמטיביים, משתפי פעולה בכל עניין ודבר בנוגע לקטינים, הילדים היו במצב מצוין כאשר התנהלה משמורת משותפת ולאור כך עולה כי אין כל מניעה לקיום המשמורת המשותפת.
7. הנתבע טוען כי ע"פ חוות דעת המומחה פרופ' רימרמן לילדים אין כל בעיה לעבור מבית לבית, ויתרה מכך זה עדיף לילדים, על פני המצב בו הם לא נמצאים אצל אחד ההורים במשך של למעלה מיומיים.
8. טענותיה של פק"ס לגבי משמורת משותפת נסתרות בעדותה ובתסקירה על פניהן. בתסקיר מיום ה- 26/2/09 דיווחה פק"ס כי מצבם של הילדים בהיותם במשמורת משותפת היה מצוין. פק"ס חזרה על כך גם בדיון מיום ה- 9/9/09. בתסקיר האחרון מיום

25/10/09 נכתב כדלקמן: "הצוות התרשם מהורות טובה של שני ההורים, אכפתיות, מסירות לילדים, כאשר בולטת השונות בין ההורים". מכאן המסקנה שיש לקבוע משמורת משותפת.

9. האב איננו מסכל את מתן הגט הייתה זו האישה שתחילה בקשה שלום בית אח"כ הציבה תנאים להמשך חיים משותפים. לא היה ברור שפניה אכן לגירושין.

10. האם ניצלה לרעה את ההחלטה הקובעת שהיא המשמורנית היא מאיימת על האב בפניות למשטרה היא פוגעת בו תוך שימוש בילדים. בועדת התסקירים האם טענה שהתקשורת ביניהם נערכת באמצעות עו"ד אך הדבר אינו נכון ואף נסתר על ידי פק"ס.

11. היום יש בין ההורים שיתוף פעולה מצוין הכולל תקשורת יומיומית בכל הנוגע לטיפול בתאומים. התובעת אף אישרה זאת בתסקיר השני של פק"ס. יחד עם זאת, התובעת מוכיחה בהתנהגותה שהיא לא צריכה להיות משמורנית יחידה.

12. האב הציע לאם לפנות להדרכה משותפת למען הקטינים כדי לאפשר משמורת משותפת אך היא מסרבת

13. לפיכך יש לקבוע משמורת משותפת לשני ההורים או לחילופין משמורת של הקטינים אצל האב. כמו כן מתבקש בית המשפט להוסיף יום ביקור נוסף על המומלץ על ידי פקידת הסעד כך שבשבוע הראשון הילדים יהיו בימים ב' ד' וה' אצל האב ובשבוע השני בימים ב' ד' ובימים שישי ושבת וכן במחצית החופשות.

דין

בפני תביעה למשמורתם של שני קטינים, תאומים בני שנתיים ו-9 חודשים. העיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לקבוע משמורתם של קטינים הוא עקרון טובת הילד אשר יסודותיו נקבעו בסעיפים 15 ו-17 [לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), תשכ"ב - 1962. פרידת ההורים ופירוק המסגרת המשפחתית לעולם פוגעת באינטרסים של הקטינים אשר טובתם דורשת מערכת יציבה, משפחתית המתקיימת בעזרת שני ההורים. לכן, שקילת טובת הילדים בקשר למשמורת והסדרי הראייה היא בבחינת הרצון להשיג את הרע במיעוטו. על עקרונות אלו עמדה כב' השופטת דורנר ברשות ערעור אזרחי 4575/00, [פלוני נ' אלמוני](#) פסק הדין מיום 8.1.2001:

"לרוב, שקילת טובתם של ילדים שהוריהם נפרדו אינה אלא תפיסת הרע במיעוטו מכיוון שטובת הילדים מחייבת כי יגדלו במחיצת אביהם ואמם במסגרת תא משפחתי יציב ואוהב, ואילו בפרדה של הורים כרוכה מידה של ניתוק בין אחד ההורים לילדיו. ראו ע"א 503/60 וולף נ' וולף [1], בעמ' 764. לפיכך במציאות הנוצרת לאחר פרדת ההורים על בית-המשפט לקבוע

הסדר משמורת המדגישים במידה המרבית האפשרית את אינטרס הילדים ליהנות ממסגרת יציבה במשמורתו של ההורה שנמצא מתאים יותר ועם זאת לשמור קשר בין הילדים לבין ההורה האחר. לשם כך על בית-המשפט לערוך בחינה מדוקדקת של מכלול ההיבטים של כל אחת מהאפשרויות הקיימות, לרבות השפעתה על ההורים, ככל שהדבר עשוי להשפיע על יחסם אל הילדים”

בהתאם לחזקת הגיל הרך הקבוע הן בסעיף 25 [לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), תשכ"ב – 1962, קטין מתחת לגיל 6 יהיה במשמורתה של האם :

”לא באו ההורים לידי הסכם כאמור בסעיף 24, או שבאו לידי הסכם אך ההסכם לא בוצע, רשאי בית המשפט לקבוע את העניינים האמורים בסעיף 24 כפי שייראה לו לטובת הקטין, ובלבד שילדים עד גיל 6 יהיו אצל אמם אם אין סיבות מיוחדות להורות אחרת”.

עקרון זה איננו מוחלט. בית המשפט הנדרש לסוגיית משמורת קטינים צריך לשקול כל מקרה לנסיבותיו ולהכריע ביחס לטובת הילד הספציפי אשר בעניינו הוא דן, מהי טובתו הקונקרטיית (ראה בג"ץ 5227/97 דויד נ' בית-הדין הרבני הגדול בירושלים פ"ד נה (1) 453 (1998)).

ההכרעה בדבר טובתו של הקטין צריכה להתבסס על מכלול הראיות שנפרסו בפני בית המשפט, לרבות חוות דעת מומחים מקצועיים, פקידי סעד אשר להם הידע והניסיון המקצועי אך עדותם היא בגדר ראיה ככל ראיה.

כמובן שככל שאין כל ראיה בעלת משקל לסתירה של אותן עדויות מומחים ותסקיר פק"ס, בית המשפט ייטה לאמץ את ממצאי חוות הדעת ומסקנותיהן. (רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)), ע"א 3554/91, פלוני נ' היועמ"ש (פס"ד מיום 9.10.91).

ההכרעה בעניין משמורת הקטין מתבססת בין היתר על חוות הדעת המונחות בפני בית המשפט. ראה תמ"ש (י-ם) 19660/07, פלונית נ' אלמוני, 690, 693 (פס"ד מיום 3/9/08) :

”ההכרעה בדבר טובתו של הקטין מבוססת, מטבע הדברים, על מכלול הראיות המונחות לפתחו של בית המשפט, ובכלל זה על חוות דעת מומחים מקצועיים, להם יש את הכלים המתאימים, המומחיות המקצועית והניסיון הדרוש. ראה, ”חוות הדעת מהוות חלק חשוב ומשמעותי של מסכת הראיות שבפני בית המשפט, על בסיסה יגבש את תמונת המצב העובדתית בה הוא מכריע. חוות הדעת הן ההופכות את ”טובת

הילד" ממושג ערטילאי ואמורפי, לבעל ממשות ותוכן קונקרטי. ... המומחים הינם ברי הסמכא באשר לקביעת טובתו של הילד במישור הרפואי, הפסיכולוגי, או בכל תחום אחר לגביו מונו.

"(בע"מ 27/06 סעיף 14 לפסה"ד). ככלל, במקרים בהם בית המשפט מתרשם מרמתו המקצועית של המומחה, יסודיות הבדיקות שנערכו על ידו, וניתוח מעמיק של כל הנתונים הצריכים לעניין, כי אז ראוי לייחס משקל רב להמלצות המומחים, אלא אם קיימים טעמים של ממש לסטות מהמלצות אלה. ראה "בהיעדר ראיות בעלות משקל לסתירת האמור בחוות-דעת המומחים ייטה בית-המשפט לאמץ את מימצאי חוות-הדעת ומסקנותיהן" (רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)). ברי כי עמדת המומחים המקצועיים הינה לעולם בגדר המלצה בלבד וההכרעה הסופית בעניין המשמורת הינה בידי בית המשפט לו נתון שקול דעת שיפוטי עצמאי לפסוק בעניין, תוך שמוש בכל הכלים העומדים לרשותו, ו - "תוך שהוא מדריך עצמו בניסיון החיים, בשכל ישר, ברגישות ובהבנה למצבו המורכב של כל אחד מן המעורבים בעניינים אלה" (בע"מ 27/06 לעיל). (ההדגשות במקור) "

בשנים האחרונות החלה להתפתח גישה חדשה אשר מבקשת לדחוק את התפיסה המשפטית העוסקת בהחזקת קטינים ובקביעת הורה משמורן ובמקומה להנחיל עקרונות משפטיים חדשים אשר מתבססים על מודל של אחריות הורית כשהשאיפה היא לאחריות הורית משותפת. מודל זה מתבסס על ממצאי מחקרים שהצביעו על חשיבות תפקידם של שני ההורים בהתפתחות ילדיהם. חשיבות שהופכת למשמעותית עוד יותר כאשר ההורים מתגרשים. מסקנותיהם של אותם מחקרים היו שככל שאבות היו מעורבים בחיי ילדיהם והיה סיפק בידיהם להעניק להם תמיכה רגשית, בטחון וסייעו במתן מענה לצרכיהם הלימודיים, התפקודיים והחברתיים, אותם קטינים תפקדו ברמה חברתית טובה יותר והסתגלו למצב שנוצר בעקבות הגירושין טוב יותר מאלו שלא זכו בשני הורים תומכים ושותפים לגידולם. עוד נמצא שמתן עדיפות להורה אחד על פני האחר על ידי קביעתו כהורה המשמורן מעניקה לאותו הורה יתרונות ביכולת ההשפעה על הילדים, ביחס שלהם כלפי ההורה האחר עד כדי יצירת ניכור בין הילדים להורה האחר.

יחד עם זאת כדי לקבוע ששני ההורים יקבעו כאחראיים במשותף לילדיהם או במילים אחרות כדי שתקבע משמרות משותפת חייבים להתקיים מספר תנאים מקדימים.

בתמ"ש (י-ם) 19660/07, פלונית נ' אלמוני, 690, 694 (פס"ד מיום 3/9/08) מנה כב' השופט גרינברג אותם התנאים כדלקמן:

"..... חייב בית המשפט להשתכנע כי קיימים מספר תנאים מוקדמים: מסוגלות הורית טובה של שני ההורים, רמה טובה של שיתוף פעולה בין ההורים, תפיסת הילדים את שני הבתים כמרכזים בחייהם, מרחק גיאוגרפי קטן בין בתי ההורים, והערכה הדדית."

במסגרת תיק זה העידו בפני שני חוקרים מאוניברסיטת חיפה. פרופ' שגיא שוורץ אשר הגדיר אחריות הורית משותפת כניסיון להביא את שני ההורים לשני בתים יציבים עם מעורבות שווה, והוסיף שהכלל צריך להיות משמורת משותפת והחריג הוא משמורת שתקבע אצל הורה אחד. זאת כאשר ההורה השני איננו מתנהג בצורה נורמטיבית וקיימים ממצאים פתולוגיים. לעומתו פרופ' רימרמן שגם עדותו נשמעה, הציג עמדה פחות גורפת. הוא התייחס בעדותו למצבים שהיה שוקל התאמת משמורת משותפת לאור ממצאים ותצפיות על מערכת היחסים בין כל אחד מההורים והילדים. בין שיקוליו מנה ביטויים רגשיים של הילדים בעת כניסה ויציאה של כל אחד מההורים למפגש עם הילד.

שני המומחים הסכימו שיש צורך בהדרכה של שני ההורים וליווי מקצועי על מנת לקיים משמורת משותפת כהלכתה.

עמדתי שלי שיש צורך לבדוק ולאבחן כל מקרה לגופו של עניין. יש צורך בכל תביעת משמורת לבחון את מצב ההורים, מסוגלותם ההורית, הקשר ביניהם ובין הילדים, מידת המעורבות שלהם בחיי ילדיהם עובר לקונפליקט הגירושין, מידת הזמינות והפנאי שלהם כלפי ילדיהם. באיזו מידה הרצון לקבל אחריות הוא כן ואמיתי או מהווה אסטרטגיה לניהול הסכסוך המשפחתי-משפטי. מה הקשר בין הילדים ובין כל אחד מההורים טרם החל הסכסוך בין ההורים ורצונם של הקטינים עצמם בהתייחס לגילם. יכולה אני להמשיך ולמנות משתנים נוספים אשר באים לידי ביטוי באופן שונה בקרב כל אחת מהמשפחות המתדיינות.

מן הכלל אל הפרט:

האב הוא דוקטורנט ומתקיים ממלגת מחקר ומחסכונות. מתגורר בשכירות ברעננה ונעזר בטיפול בקטנים באימו המתגוררת בת"א.

האם רופאה עובדת במשמרות כמתמחה בבית חולים. מתגוררת בבית הוריה בהוד השרון. ההורים תומכים בה ומסייעים לה בטיפול בקטינים רבות. שני ההורים נמצאו בעלי מסוגלות הורית טובה.

בועדת התסקירים שהתקיימה ב- 18/10/09, הצוות התרשם מהורות טובה של שני ההורים, אכפתיות, מסירות לילדים, כאשר בולטת השונות בין ההורים.

גם מהגן שבו מתחנכים הקטינים התקבלו דיווחים על התנהלות טובה של הצדדים ביחס לילדיהם ואף צוין ש"משברון" קטן שהיה לקטינים בתקופת חג הפסח האחרון, חלף וכיום הקטינים מתפקדים כראוי וגם הקשר שלהם עם שני ההורים תקין .

פקידת הסעד הגב' שרה פרלמוטר נחקרה בעניין החלוקה השווה של המצאות הילדים אצל כל אחד מההורים וטענה שהחלוקה השווה והביקורים ההדדיים שהתקיימו בתחילת ההליך של כל אחד מההורים בביתו של האחר יצרו אצל הילדים בלבול .

העיקרון שהנחה את פקידת הסעד היה ש"הילדים צריכים לדעת שההורים נפרדו...זאת המציאות לתוכה הם ימשיכו לגדול והם צריכים להפנים" והוסיפה שגם האב צריך להפנים את הפרידה מאשתו ולטענתה הוא עדיין לא עשה כן .
כשלעצמי אינני משוכנעת שבגיל שנתיים הקטינים חייבים להפנים שההורים התגרשו .

פקידת הסעד התרשמה שהאב איננו גמיש ואף נקטה במושג כפייתי אף כי לאחר מכן חזרה בה וטענה שהיא איננה יכולה לחוות דעה על אישיותו אלא שההתרשמות נבעה מהעמידה הדווקנית שלו על חלוקה שווה בין שני ההורים ביחס להסדרי הראייה.

פקידת הסעד העידה שמדיווחים עדכניים שקיבלה, הקטינים מתפקדים כראוי ו-"אין שום דבר חריג בהתנהגותם".
יש לציין שבעקבות עבודתה של האם בתורנויות ומגורי האם אצל הוריה, הקטינים מטופלים על ידי הסבים בחלק ניכר מזמן. האם טוענת שמצב זה עומד להשתנות עם סיום התמחותה והמעבר לעבודה במרפאה.
גם האב מסתייע באמו לטיפול בילדים .

מכל המקובץ לעיל אני קובעת שבנסיבות תיק זה מתקיימים התנאים הנדרשים לקביעת משמורת משותפת של שני ההורים ובמילים אחרות אחריות משותפת של שניהם כלפי ילדיהם התאומים. שני ההורים בעלי מסוגלות הורית טובה. לאחר שנקבעו הסדרי ראייה מורחבים עם הקטינים מצבם של הקטינים טוב והם מסתגלים למצב הקיים .
ההורים משתפים פעולה באופן סביר ואני משוכנעת שלאור קביעתי זאת שיתוף הפעולה ככל שהענן יהיה קשור לקטינים ילך ויגבר משום שהתרשמתי שאכן טובת הקטינים מאוד חשובה לשניהם.

יתרה מכך, האב טען שהוא מוכן לקבל הדרכה בנושא המשמורת המשותפת אלא שהאם מתנגדת וחבל שכך אני מקווה שתשנה עמדתה .
באשר להסדרי הראייה הם יתקיימו בהתאם לקביעת פקידת הסעד בתסקירה האחרון מיום 28.10.09. אינני סבורה שקביעת משמורת משותפת מחייבת בהכרח חלוקת זמנים שווה באופן מתמטי.

פקידת הסעד תמשיך לעקוב אחר הסדרי הראייה ולשם כך אני מאריכה את סמכויותיה .
יוגש תסקיר משלים לבית המשפט תוך 6 חודשים ממועד החלטה זו.

ד#ר ורדה בן שחר 54678313-28951/09

ניתן היום, כ"א טבת תש"ע, 07 ינואר
2010, בהעדר הצדדים.

בן שחר, שופטת ורדה 'דר

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה